

ODCZAROWANIE (1) *sb n*

A pl odczarowania.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Uwolnienie od czarów; lustramentum, piamentum Cn: Lecż v nas á zwłafzczá tu w Litwie miedzy Ruśiá/ wiárá w Bogá ginie: á cześć Bożá oddáią czártom/ do nich fię po pomoc/ y po odczárowania vćiekáiąc. SkarŻyw 36.

Cf **ODCZAROWAĆ**

DDJ